

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **RICHMONT - CZ a. s.**, se sídlem Kolodějská 507, Týn nad Vltavou, zastoupen Mgr. Ilonou Karlovou, advokátkou se sídlem Karlova 108/3, Písek, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Kovostroj Bohemia, s. r. o.**, se sídlem Kolodějská 507, Týn nad Vltavou, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019, č. j. KUJCK 61289/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 12. 2019, č. j. 57 A 24/2019 - 100,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupkyně Mgr. Ilony Karlové ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 2. 2020 včasnou kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti napadenému rozsudku, kterým Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci zastavení řízení o dodatečném povolení stavby.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatel nespécifikoval důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadl.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., *[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel*

rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 13. 2. 2020, č. j. 1 As 41/2020 - 8, k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[5] Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno do datové schránky v sobotu dne 29. 2. 2020. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty*. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den*. Vzhledem k tomu, že poslední den lhůty, 29. 3. 2020, připadl na neděli, lhůta k doplnění kasační stížnosti uplynula v pondělí dne 30. 3. 2020. Dne 1. 4. 2020 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, které obsahovalo doplnění kasačních důvodů. Toto podání bylo dle otisku razítka předáno k poštovní přepravě dne 31. 3. 2020, tedy po lhůtě. Nejvyšší správní soud za této situace vážil, zda zde – s ohledem na vyhlášení nouzového stavu vládou dne 12. 3. 2020 (č. 69/2020 Sb.) a přijetí celé řady mimořádných opatření nejsou zvláštní důvody, které by ospravedlňovaly prodloužení lhůty jednoho měsíce, avšak v daném případě tyto okolnosti neshledal. Ustanovení § 106 odst. 3 umožňuje stěžovateli požádat o prodloužení lhůty jednoho měsíce o další měsíc z vážných důvodů, pod něž by nepochybně spadala i případná omezení plynoucí z mimořádných opatření v době koronavirové epidemie. Stěžovatel však podle tohoto ustanovení nepostupoval, žádost o prodloužení lhůty nepodal a ani v doplnění netvrdí, že by lhůtu nesplnil z důvodu jakýchkoliv omezení plynoucích ze současné mimořádné situace. Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti ve lhůtě podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nedoplnil, soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovateli jím zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč vrátit. Uvedená částka bude stěžovateli poukázána prostřednictvím jeho zástupkyně Mgr. Ilony Králové ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

v zastoupení JUDr. Lenka
Kaniova
předsedkyně senátu